

Jäsenkirje 2018

ESITTELYSSÄ RAIMO VAHTERA

Istumme hänen kotonaan työhuoneessa Porinkadulla Suvilahdessa. Hänen maalaamiaan tauluja ovat seinät täynnä.

Meriaihe, erityisesti myrskyävä meri, on kiinnostanut aina.

Maalausharrastus lähti jo lapsuudessa, kun hän sai 14-vuotiaana joululahjaksi värit. Täti antoi paksun kankaan ja sanoi, että täytyyhän kangas olla kun kerran on värit, kertoo Raimo.

Syntyi ensimmäinen kookas teos 1m x 1 m ”Myrskyä pakoon”. Teos on edelleen äidin kamarin seinällä. Työhuoneessa on maalaustelineen lisäksi mm. erilaisia soittopelejä, valokuvaukseen, elokuvaukseen ja videointiin sekä digikuvaukseen liittyvää tarpeistoa sekä lukuisia kunniakirjoja.

Hän on nuoruudessaan soittanut bassoa Heikki Luoman yhtyeessä. Hän soittaa huuliharppua ja kitaraa sekä laulaa ja esiintyy yhä mm. eläkeläisten tilaisuuksissa. Lapsena hän kiinnostui myös valokuvauksesta. Valokuvauksesta tuli myöhemmin hänelle ammatti silloisessa Strömbergin Sähköteknillisessä laboratoriossa.

Töihin hän tuli laboratorio-oppi laaksi 1960 luvun alussa. Vuonna 1967 hänen työnkuvansa muutettiin valokuvaajaksi. Tehtäviin kuului valokuvauksen lisäksi elokuvan ja videoiden tekoa. 1970 luvun alussa nimike muutettiin tekniseksi toimihenkilöksi

Raimo Vahteran suunnittelema
Vaasan Ladun logo

Luottamusmiestyötkin ovat täyttäneet miehen ansioluetteloa. SAK:n kouluja hän kävi neljä kuukautta. Työstään Tutkimuskeskuksessa hänelle on myönnetty tasavallan presidentin ansioristi.

Raimo on ollut jäsenenä Vaasan Ladussa yhdistyksen perustamisesta alkaen. Kuinkahan moni meistä tietää, että hän on suunnitellut Vaasan Ladulle nykyisen logon?

Yhteistyö tiivistyi, kun Vaasaan ruvettiin 1980 luvun puolessa välissä vääntämään ensimmäisiä lumenveiston karsintakisoja. Suomen Latu oli alussa mukana. Strömbergin kamerakerho, vetäjänään Roope Jokela toimi hankkeen toteuttajana ja hänen vetämänsä ryhmä tuli kilpailussa toiseksi teoksella ”Lohikäärme ja linnanneito”.

Lumenveistosta ei tiedetty mitään. Kemijärvelle valtakunnallisiin kisoihin mentiin jo vähän valmistautuneempana.

”Takaisin ei ole tulemista, jos ette voita”, antoi leikkimielisesti ohjeeksi tälle matkalle silloinen Strömbergin toimitusjohtaja. Voitettiin ja saatiin tulla takaisin, myhäilee Raimo Vahtera.

Lehdetkin kirjoittelivat isoilla otsikoilla: ”Työpaikat säilyivät”! Matka jatkui kansainvälisiin kisoihin Italiaan Cortina d’Ampezzoon. Oli Pohjanmaan pojilla ihmettelemistä, kun kanssakilpailijat ympäri maailmaa olivat taiteilijoita, arkkitehteja tai vastaavia. Kilpailtiin sijalle 3.

Vuotta myöhemmin Japanin Sapporossa todella isoissa kisoissa tuli toinen sija. Lumenveisto Vaasassa muuttui myöhemmin jäänveistoksi.

Kansainvälinen jäänveistokilpailu **Winter Vaasa** oli aikanaan hieno, kansainvälinen tapahtuma keskellä kaupunkia. Osallistujia ympäri maailman ja yleisöä tuhansia. Winter Vaasan aikana järjestettiin seitsemät kansainväliset kisat vuosittuuhannen vaihteessa.

[jatkuu seuraavalla sivulla](#)

ESITTELYSSÄ RAIMO VAHTERA

Kaikkiaan lumen- ja jäänveistokisoja Vaasassa on järjestetty 11, kertoo Raimo Vahtera. Haluttiin saada Vaasaan mielenkiintoista tapahtumaa. Hän ryhmineen osallistui kilpailuihin sekä Vaasassa että kansainvälisillä kentillä. **Strömbergin** kustantamana matkat onnistuivat, muistelee Raimo. Valtakunnallisia ja kansainvälisiä palkintoja lumen- ja jäänveistosta on useita.

JÄÄHEVONEN

Kultaa, hopeaa ja pronssia, viimeisimmissä kisoissa Kanadassa tuli kultaa. USA:ssa ei koskaan pärjätty. Siellä raatimivat kanssakilpailijat. Me tehtiin näköispatsaita, abstraktinen taide asetettiin siellä etusijalle, muistelee Raimo. **Edelleen** Raimo Ailavaimonsa kanssa käy veistävässä jäätä Kalajoella ja edustaa Vaasan Latua. Kisat ovat pääosin leikkimielisiä, entisten veistäjien muistelokisoja.

Yhteistyö Viron kanssa alkoi vuonna 1956, jolloin solmittiin ystävyyskaupunkisuhde kaupunkien välille ja saatiin Pärnusta ensimmäinen delegaatio Suomeen Vaasaan sen 350-vuotispäivän kunniaksi. Aluksi toimintaa toteutettiin Suomi- NL-seuran kautta. Jo ennen Neuvostoliiton hajoamista ystävyyskaupunkiasiat siirrettiin **13.12.1988 perustetun** Vaasa-Pärnu Seuralle jonka puheenjohtajana hän on toiminut jo 20 vuotta. Myös Suomen Viro-yhdistysten liiton hallituksessa hän on ollut mukana edustaen Vaasa-Pärnu Seuraa. **Toiminnastaan** hän on saanut useita kunnianosoituksia, joista arvokkain on vuonna 2007 myönnetty Pärnun kaupungin ansiomerkki numero 8. Vaasan Eläkeläiset ry:n piirissä hän opettaa digikuvausta ja tietokoneen käyttöä.

Digikuvauskerhoa hän oli perustamassa ja on toiminut sen vetäjänä 10 vuotta. Parhailaankin on pääkirjastossa menossa valokuvanäyttely. **Hän iloitsee** siitä, että voi opettaa ja tuoda tietokoneen ”ilosanomaa” kaikille ja että kerhojen puitteissa syntyy ystävyysuhteita ja erilaisia porukoita samanhenkisten harrastajien kesken. **Perheeseen syntyi** tytär Marjo ja poika Riku, lapsenlapsia on neljä: vanhin 20-vuotias Riina-Maaria ja 12-vuotias Kerttu nuorin. **Raimo** on kirjoittanut satuja ja runoja. Hän kertoo, että kun omille lapsille vietettiin synttäreitä, vieraat lapsetkin kehottivat: - ”Kerro satu... kerro satu!”, ja Raimo kertoi. **Niitä kuten** myös runoja ja omaelämäkertaa kuvineen on Raimo kerännyt ja laatinut kirjaksi itselleen.

Lastenlasten hoitomatkat ovat olleet lyhyitä, koska molempien lasten perheet asuvat Vaasassa.

Täällä on hyvä olla, toteaa myös aikanaan Töysästä Vaasaan kotiutunut Aila-vaimo. Ei täältä mihinkään halua muuttaa.

Vaikka hän, alkuperäisenä yhdistyksen jäsenenä, ei ehdi Vaasan Ladun toimintaan ja tapahtumiin osallistua, sen toimintaa hän kiittelee.

Pilvilammen alueet ovat tuttuja samoin taukopaikat. Niitä vaimonsa kanssa Raimo on hyödyntänyt retkeilemällä maastossa.

Yhteistoimintaa hänen nykyisten harrastustensa ja Vaasan Ladun kesken voisi kehittää.

Digikerho tekee paljon retkiä. Yhteistyön sarkaa Ladun kanssa tässäkin asiassa voisi olla tulevaisuudessa, toteaa Raimo Vahtera.